

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

[Δέον να υπομνησώμεν και αὐθις ὅτι ἡ μικρὰ ἔδε πινακοθήκη σκοπὸν ἔχει νὰ γνωρίσῃ πρὸς ἀλλήλους και ἀνὰ τὸ πανελλήνιον τοὺς εὐγενεῖς ἐργάτας και ἀντιπροσώπους τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὅσοι, πρωταγωνιστοῦντες εἰς τὴν ἐπιστήμην, τὰς τέχνας, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν και τὴν ἐν γένει κοινωφελῆ και πατριωτικὴν δρασίαν, ἀποτελοῦσι τὰ ἱστορικὰ γνωρίσματα και τὰ ἠθικὰ κεφάλαια τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.]

ΚΑΦΑΜΠΕΛΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἐν Ὁδησσῷ ἀγαπητὸς πρόξενος. Ἀπὸ τὰ ὀλίγα ἀληθινὰ σεμνώματα τοῦ προξενικοῦ κλάδου. Νέος με μόρφωσιν, με ἀντίληψιν φωτεινὴν, με χαρακτήρα και σθένος ἠθικόν, με ἰδανικά, με φλόγα ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ, με δράσιν τελεσιουργόν. Ὅπου ὑπηρετήσεν, ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν και τὴν Χερσόνησον τοῦ Αἴμου, ἀφῆκε λαμπρὰ ἴχνη τῆς διαδασείας του. Εἶνε γνωσταὶ αἱ ἀποτελεσματικαὶ του ἐνεργεῖαι ἐν Βραΐλα και Κωνσταντινῆ. Κατὰ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ τελευταίαν ἀνθελληνικὴν θύελλαν ἀνεδείχθη στυλοβάτης πολῦτιμος. Ἀβρὸς τοὺς τρόπους και τὸ ἦθος γλυκὺς, ἐμπνέων ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην και τὸν σεβασμὸν πρὸς πάντας ἀδιακρίτως, ἀποβαίνει ὁ πυρὴν και τὸ ζῶν παράδειγμα πάσης ἐθνικῆς και κοινοτικῆς δράσεως. Ἐνθαρρύνει, συνδιαλλάσσει γνώμας ἀλλησυγκρουσμένας, πηγνύει και ὀργανώνει κοινότητας, ἰδρύει σχολεῖα και ἐκπολιτιστικὰ σωματεῖα πρωταγωνιστῶν παντοῦ. Ἀπὸ τινος χρόνου ἡ Ὁδησσός, ἐν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα

κέντρα τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ, τῇ ἤνοιξε εὐρύτερον στάδιον ἀγαθοποιουῦ ἐνεργείας. Ὑπὸ τὴν εὐγενῆ ὄθησίν του συνετελέσθησαν καὶ συντελοῦνται ἔργα ἐπιζήλια· ἰδρύθη Ἑπαγγελματικὴ Σχολὴ τῶν ἐλληγνίδων δαπάνῃ τοῦ φιλογενοῦς Βλ. Παρασκευᾶ, ἣτις ἀποτελεῖ ἄριστον συμπλήρωμα τοῦ Ροδοκανακείου Παρθεναγωγείου· συνιστάται Σύλλογος Ἑλληνίδων πρὸς περίθαλψιν ἀπόρων ὁμογενῶν· ἐπίσης οἰκονομικὸν συσσίτιον λειτουργοῦν ἄριστα· ἀναδιοργανοῦνται τὰ σχολεῖα· ἰδρύονται πρὸς φιλανθρωπικούς σκοπούς δραματικά καὶ μουσικά σχολαῖ ἐξ ἑρασιτεχνῶν, ἐν γένει δὲ ὁ κ. Καψαμπέλης συνέδεσε καὶ συνδέει τὸ δημοφιλές ὄνομά του πρὸς τὴν ἀπό τινος παρατηρουμένην ἐν Ὁδησσῷ εὐόκνον ἀναπλαστικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἀμίλλαν περὶ τῶν αὐτόθι κοινοτικῶν καὶ ἐθνικῶν πραγμάτων.

ΚΟΥΛΟΓΛΟΥΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

Ἡ Γιμουρτζίνη τῆς Θράκης, πλὴν τοῦ ζηλευτοῦ τέκνου τῆς τοῦ ἐν Καίρῳ Νέστορος Τσανακλή, δικαιούται νὰ σεμνύνεται καὶ δι' ἄλλον ἐπίφθονον γόνον τῆς, τὸν ἐν Ὁδησσῷ κ. Κλεάνθην Ν. Κούλογλου, τὸν δημιουργὸν τοῦ πρώτου αὐτόθι ἑλληγνικοῦ ἐμπορικοῦ καὶ τραπεζιτικοῦ οἴκου. Ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀξιοθαύμαστα ὑποδείγματα λαμπρᾶς αὐτοδημιουργίας. Ὁ κ. Κούλογλους ἐνσαρκώνει ἐν τῶν ὡραιότερων. Νεώτατος, μόλις ἀποφοιτήσας τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαίας Σχολῆς, μετῆλθε τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῇ γενεθλίῳ, ὅπου, μιμούμενος τὸ παράδειγμα τοῦ ἀρχαίου δμωνύμου του, ἐξήσκει πρὸς ἐπάρκειαν καὶ ἄλλην πρακτικὴν ἐργασίαν, τὴν βιβλιοθετικὴν. Λίαν ἐνωρίς ὁμως ἡ φιλεργία του, τὸ ἀνήσυχον

δημιουργικὸν πνευμά του καὶ ἡ φιλοδοξία τῆς ἐπικρατήσεως, τὸν ὄθησαν, μετὰ τὴν ἀποταμίευσιν τῶν πρώτων ὑλικῶν ἐφοδίων, νὰ μεταβῇ εἰς Ὁδησσόν, καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ σκῆπτρα τοῦ αὐτόθι ἐμπορίου κατεῖχον εἰστέι οἱ περιφανεῖς ἐμπορικοὶ οἶκοι Ράλλη, Ροδοκανάκη, Βουτινᾶ, Βαλιέρη, Μαύρου κλπ. Καὶ ἐν τούτοις ἦ ἔκτατος ἰδιοφυῖα καὶ ἡ ἀκούρατος ἐνεργητικότης τοῦ νεαροῦ Κλεάνθους εὐρον τόσον εὐρὺ ἔδαφος, ὥστε νὰ τὸν ἀναδείξουν εἰς περιωπὴν τραπεζίτου πρώτης τάξεως ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε, πλὴν τῶν ἄλλων προσόντων καὶ ἡ παροιμιώδης του ἀκρίβεια καὶ ἡ θρησκευτικὴ πράγματι εὐλάβεια πρὸς τὰς ἐμπορικὰς του ὑποχρεώσεις. Φιλογενῆς καὶ φιλόμουσος καὶ

προσδευτικός προσέρχεται άρωγός εις πάσαν αγαθήν πράξιν. Δέν παύει δέ βοηθών θαψιλώς τας εκπαιδευτικάς και άλλας κοινοτικάς ανάγκας τής ιδιαιτέρας πατρίδος του, ού ένεκα ή μὲν αὐτόθι δημογεροντία τόν ώνόμασε μέγαν Εὐεργέτην, ή δέ Αὐτοκρατορική Ὁθωμανική Κυβέρνησις τόν ἐτίμησε διά παρασήμου.

ΝΟΥΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ⓜ

έν Θεσσαλονίκη πολυσέβαστος, τρισαγάπητος και θαλερώτατος γέρων, του οποίου τὸ τιμημένον ὄνομα συνεδέθη ἀρρήκτως πρὸς τὰ εκπαιδευτικά τῆς αὐτόθι δημογενείας πράγματα, κατὰ τὴν προσδευτικήν τῶν ὁποίων ἀνέλιξιν πρωτηγωνίστησεν, ἐμόχθησε, ἐθυσιάσθη ὡς εἶπεῖν, ἀλλ' ἐνίκησε και ἐθριάμβευσεν ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Ἐπὶ ἡμῖσιν ὅλον αἶωνα ἐζήτησεν, εἰργάσθη, ἐνεπνεύσθη και ἀφωσιώθη δλοφύχως εἰς ἓν και μόνον ὑψηλὸν ἰδανικόν: πῶς νὰ ἀνυψώσῃ και ἀναδείξῃ ἔθνοπρεπῆ και τελεσιουργόν και ἀναμορφωτικήν τὴν ἑλληνικήν αὐτόθι παιδείαν. Καὶ δικαιοῦται νὰ σεμνυνεταὶ ὅτι τὸ κατώρθωσε. Τρία ἤδη εκπαιδευτικά ἱδρύματα, λειτουργοῦντα ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνούς, ἐκ τῶν κρατίστων ὅσα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμός, εἰσὶν ἀποκλειστικὸν δημιούργημα τῆς πεφωτισμένης του ἀντιλήψεως, τοῦ ψυχικοῦ του σθένους και τῆς κρατερᾶς του φιλοπονίας. Τῷ 1871 συνέστησε μετὰ και ἄλλων πατριωτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν «Φιλεκπαιδευτικὴν Μακεδονικὴν Ἀδελφότητα», ἣτις διατηρεῖ τὸ γνωστὸν ἐν Τσοτυλίῳ Γυμνάσιον, τὸ προσιτώτερον τῶν εκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων τοῦ εἴδους του, καθόσον οἱ ἐν αὐτῷ σπουδάζοντες μαθηταὶ, πάντες οἰκότροφοι, ἀποτίουν ἐλάχιστα διδασκτρα, οἱ μὲν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σισανίου ἐπτὰ μόνον ὀθωμ. λίρας, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν δώδεκα. Τὸ Γυμνάσιον τοῦτο, ἀνεγνωρισμένον και ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου, ἀπέδωκε και ἀποδίδει ἐξόχως ἀγλαοὺς καρπούς, ἀπολύσαν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τοὺς 500 τελειοφοίτους, ἀποτελέσαντας φάλαγγα ὀλην ἱατρῶν, δικηγόρων, κληρικῶν, φιλολόγων, διδασκάλων, τραπεζιτῶν, ἐμπόρων και ἄλλων παραγόντων κοινωνικῆς προόδου. Πρὸ δεκαπενταετίας, τῷ 1895, ἱδρυσεν τὸ ἐν Θεσσαλονίκη πανελληνίου φήμης Ἐμπορικὸν και Πρακτικὸν Λύκειον, ἐν τῶν τελειοτέρων τῆς Ἑλλάδος και Ἀνατολῆς, εἰς τὸ ὅποιον καταρτίζονται ἐπαρκῶς πλεῖστοι νέοι ἐκ τε τῆς Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Ἀλβανίας, Θεσσαλίας και Μικρᾶς Ἀσίας. Τῷ δὲ

1906 συνέστησε τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ γνωστὸν Πρότυπον Παρθεναγωγεῖον, τέλειον ἀληθῶς καὶ εὐεργετικώτατον εἰς τὸ εἶδος του καὶ τὸν προορισμὸν του, ὅπερ μορφώνει ἑλληνοπρεπέστατα ὑπὲρ τὰς 120 ὁμογενεῖς μαθητρίας κατ' ἔτος. Αὐτὴ ἐν σκιαγραφίᾳ εἶνε ἡ δρᾶσις καὶ ἡ δημιουργία τοῦ πολιοῦ ἀκαμάτου ἀνδρός, ὃν δικαίως περιβάλλει ἡ λατρεία καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη πάντων.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΠΟ τὰ ἀγαπητότερα καὶ χρηστότερα μέλη τῆς ἐν Πόρτ-Σαῖδ Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Γεννηθεὶς ἐν Κάσσω καὶ συμπληρώσας

τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς ἐν Σύρῳ, ἐπεδόθη νεώτατος εἰς τὸ προγονικὸν τῆς οἰκογενείας του ἐπάγγελμα τοῦ ναυτικοῦ, διαδεχθεὶς τὸν ἀποθανόντα πατέρα του ἐν τῇ δεξιᾷ κυβερνήσει τοῦ πατρικοῦ πλοίου ἐπὶ δεκαετίαν. Ἀλλά, παρακμαζούσης ὁλονὲν τῆς ἰστιοφόρου ναυτιλίας, κατῆλθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ προσελήφθη ὡς πλοηγὸς ἐν τῇ διώρυγῃ Σουέζ, ἀπολαύων ἐπὶ 18ετίαν ἤδη ἐξαιρετικῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης παρὰ τῶν προϊσταμένων του. Ἐν Πόρτ-Σαῖδ, ὅπου ἐγκατέστη πρὸ ὀκτώ ἐτῶν, ἐνεφύσησε νέαν ζωὴν καὶ δύναμιν εἰς τὰ

τέως ἡμελημένα πράγματα τῆς Κοινότητος. Τῇ ἐπιμόνῳ προτροπῇ πλείστων αὐτόθι ὁμογενῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ τότε καὶ ἤδη Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Γ. Κοτρῶνῃ, ἀνδρός φιλογενοῦς καὶ φιλοπροόδου, ἐξετέθη εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐγένετο παμψηφεί Γραμματεὺς καὶ Ἐφορος τῶν Σχολῶν αὐτῆς. Ἐκτοτε, ὑπὸ τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν καὶ ὄθησιν τοῦ ἀγαστοῦ ἀνδρός, ἄρχεται ἡ ἀληθῶς λαμπρὰ δρᾶσις τῆς Κοινότητος, δυναμένης νὰ διεκδικήσῃ τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τὴν Κοινότητα Ἀλεξανδρείας. Διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ καὶ τοῦ προέδρου κ. Κοτρῶνῃ ἀποπερατοῦται ὁ ἀπὸ δεκαπενταετίας οἰκοδομούμενος καὶ μηδέποτε περατούμενος ναὸς τῆς Κοινότητος, ὁ μέγιστος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ὀρθοδόξων ναῶν στοιχήσας ὑπὲρ τὰς 400,000 φράγκων. Ὡς ἔφορος τῶν Σχολῶν ἀνύψωσεν αὐτὰς εἰς περιωπὴν τόσῃ ἐπίζηλον, ὥστε νὰ διπλασιασθῇ ἕκτοτε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐταῖς φοιτῶντων καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων. Οὕτω λ. χ. ἐνῶ πρὸ τῆς ἐνεργοῦ ἀναμίξεως αὐτοῦ, ἀμφοτέρω τὰ αὐτόθι Σχολεῖα, τὸ τε ἀρρεναγωγεῖον καὶ παρθεναγωγεῖον ἠρίθμουν ἑμὸ μόνις διακοσίους μαθητὰς καὶ ὀκτὼ διδασκάλους, ἤδη χάρις εἰς τὰς ἀτρύτους προσωπικὰς προσπάθειάς τοῦ ἀνδρός ὁ ἀριθμὸς τῶν τε μαθητευομένων καὶ διδασκόντων, ἠῦξεν εἰς τὸ διπλάσιον.

Πατριώτης ακραιφνής, θελήσεως ισχυρᾶς καὶ ἀντιλήψεως ὀξείας, δίδων πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀκριβείας ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος. Ἐξ ἄλλου δὲ μετριόφρων καὶ γλυκὺς τοὺς τρόπους καὶ συνδιαλλακτικὸς κατὰ τὰς ἀναφαινομένας ἐκάστοτε ἀντιζηλίας, κατώρθωσεν, ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ Προέδρου, νὰ πῆγῃ εἰς ἀρμονικὴν ἀλληλεγγύην ἀγαθῆς κοινοπραξίας τὴν Κοινότητα, παρ' ἣ ἀπολαύει διακεκριμένης ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

 δημοφιλέστατος καὶ διακεκριμένος ἐν Θεσσαλονίκῃ Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης. Γόνος τῆς εὐάνδρου μεγαλονήσου ἐκ τῶν ἐγκρίτων οἰκογενειῶν τῆς δμῶνύμου πρωτεύουσῆς Μυτιλήνης. Σπανία ἐμπορικὴ καὶ τραπεζιτικὴ ἰδιοφυΐα, ἧς δείγματα παρέσχεν ἐργασθεὶς ἐν τῇ ξένῃ καὶ τιμήσας τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Ἐπανελθὼν εἰς Κων/λιν ἐξετιμήθη μεγάλως διὰ τὴν ἀξίαν καὶ ἰκανότητα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ τότε ἀκμάζοντος ἐμπορικοῦ οἴκου Π. Μ. Κουρζῆ καὶ Σας, ὅστις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σιμωνίδου εὐρῶν συνεργάτην πολῦτιμον ἀνέθηκεν αὐτῷ σπουδαίαν ἐμπιστευτικὴν θέσιν. Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1891 ἴδρυσιν τῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης ἀπετέλεσε μέλος τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑποκαταστήματος Πειραιῶς εἰτα δὲ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν,

ἐν οἷς ἀνεδείχθη δεξιότατος περὶ τὴν ἄσκησιν τῶν λεπτῶν τραπεζικῶν καθηκόντων. Ἀπὸ ἐξαιτίας ἤδη ἣ Τράπεζα Μυτιλήνης ἔχει ἐμπιστευθῆ αὐτῷ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ὑποκαταστήματος αὐτῆς, καθ' ἣν τῷ ἐδόθη εὐκαιρία, ἐν τῇ ἐμπορικωτάτῃ πρωτεύουσῃ τῆς Μακεδονίας, νὰ ἐργασθῆ ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ ἠθικοῦ γοήτρου τῆς Τραπεζῆς, ἧτις ἦτο τότε τὸ μόνον ὁμογενὲς πιστωτικὸν ἴδρυμα καὶ ἧτις προσελίανε τὴν ἴδρυσιν καὶ ἄλλων κατοπίν. Ἄν καὶ πολυάσχολος, δὲν λείπει τοῦ νὰ παρέχῃ τὴν ἀγαθοποιὸν αὐτοῦ σύμπραξιν εἰς πᾶν ἔργον κοινωφελές καὶ ἐθνικόν. Εὐθύς τὸν χαρακτῆρα καὶ γλυκὺς τὸ ἦθος, διαπνεόμενος ὑπὸ αἰσθημάτων ἀκραϊφνῶν, δικαίως ἀπολαύει τῆς ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως παρὰ τε τῇ ὁμογενεὶ καὶ διεθνεὶ κοινωνίᾳ τῆς Θεσσαλονίκης.

ΣΠΑΘΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ἐν Ὁδησοῦ ἐπὶ μορφώσει καὶ παιδείᾳ διαπρεπῆς ὁμογενῆς, ὁ κατέχων τὸ ἐπίζηλον ἀξίωμα τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου τοῦ Ῥωσικοῦ καὶ ἐλληνικοῦ τύπου. Νεώτατος ἀκόμη, μόλις ὑπερβάς τὸ τριακοστὸν. Γεννηθεὶς ἐν τῇ ἱστορικῇ Ἀγκύρᾳ τῆς ἐν Μικρασίᾳ Γαλατίας διήλθε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ Ροδοκαν. Ἱερατ. Σχολῇ τῆς Καισαρείας, μεθ' ὃ ἐσπούδασεν ἐν τῇ Θεολογικῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Κιέβου, ἣν ἐπεράτωσεν αἰσίως, ψηφισθείσης τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐνασίμου ἐπιστημονικῆς του μελέτης εἰς τὸ ἐιδικὸν περιοδικὸν τῆς Ἀκαδημίας. Κάτοχος οὕτω τῆς Ῥωσικῆς εἰσήλθε τῷ 1900 καὶ εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀνατολ. Γλωσσῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Πανεπιστημίου Πετροπόλεως, ὡς καὶ εἰς τὸ Ἀρχαιο-

λογικὸν Ἰνστιτούτον, οὗ καὶ μέλος διατελεῖ ἐνεργόν. Τυχῶν καὶ ἐν ταῖς Σχολαῖς ταύταις διπλωμάτων ἀ' τάξεως προσεκλήθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τῶν τε Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Μετὰ βραχείαν διαμονὴν ἐν τῇ Λογ. Ἐπιτροπῇ Πετροπόλεως διωρίσθη τῷ 1905 εἰς τὴν ἐπίζηλον θέσιν τοῦ ἐπόπτου βοηθοῦ τοῦ Ῥωσικοῦ τύπου καὶ λογοκριτοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ, ἀπὸ ἐνός δὲ περιποῦ ἔτους ἀνήλθεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου τοῦ τύπου Ὁδησοῦ. Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν, ἐξαιρετικῶς τιμῶσα τὴν πολυμάθειαν καὶ βαθεῖαν εἰδικότητα αὐτοῦ περὶ τὰς Ἀνατολικὰς Γλώσσας, ἀνεδέχθη ἰδίως ἀναλώμασι τὴν ἐκδοσὴν τοῦ διτόμου συγγράμματός του «Περὶ τῶν Μικρασιατικῶν Διαλέκτων», τῷ ἀνήθηκε δὲ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ διασήμου Λεξικοῦ τῶν τουρκικῶν διαλέκτων τῶν ἀπὸ ἀρχαιστάτων χρόνων, ὅπερ ἐκδίδεται συνεργασίᾳ πολλῶν ἐγκρίτων ἀνατολιστῶν ὑπὸ τοῦ πολλοῦ Β. Ράδλωφ μέλους τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρ. Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνολογ. Μουσείου τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Δὲν ἐπάοχει ἄνθρωπος ὅστις νὰ μὴ ἔχη τὴν γενναιοῦτητα νὰ ἐποφέοη μὲ ἕλομονήν τὰς δυστυχίας . . . τῶν ἄλλων.

* Ἀξίζει περισσότερο ἢ ἡδονὴ τοῦ δίδειν, παρὰ ἢ τοῦ λαμβάνειν τὴν ἐνθυμεῖται κανεὶς καὶ τὴν αἰσθάνεται περισσότερο.